

ikke saa aldeles klart. Sikkert vil det være tjenligt for Forstaaelsen, at det kommer ind her, da det i ethvert Fald er nødvendigt, at Tanken gjøres gjældende. Naar et æret Medlem (Nørgaard) udenfor Udvalget, til § 39 under Nr. 100, har stillet et Endringsforslag, har Udvalget ikke kunnet gaae ind derpaa, idet man ikke har indseet, hvorfor der, naar man skal skaffe Plads til Sprøiter, ikke tillige skal skaffes Plads til Brandredskaberne, navnlig til de Redskaber, som høre til Sprøiterne. Det synes dog, at man lige saa vel maa have Plads til det Eine som til det Andet. Det under Nr. 101 stillede Forslag har Udvalget heller ikke kunnet gaae ind paa. Et væsentligt Forslag er det, som findes under Nr. 102, og af hele Udvalget er stillet til § 39; det gaaer ud paa at forandre det Forhold, Udførelsen foreligger mellem den Deel af Udgifterne til Brandvæsenet, der skal lignedes paa Steder, og den Deel, der skal lignedes paa Formue og Leilighed. Man har antaget, at det er at gaae for vidt at bestemme den Deel, der skal lignedes paa Formue og Leilighed, til Halvdelen, idet deraf, blandt Andet, i enkelte Tilfælde let kunde opstaae stor Ubilighed for en Communes Beboere, navnlig i det Tilfælde, hvor en stor Deel af Stedernes Ciere ikke have Bopæl i Communen og altsaa ikke kunne rammes af Rigningen paa Formue og Leilighed. Man har antaget, at $\frac{1}{3}$ var det Øverste, hvortil der burde gaaes, men man har tillige anseet det for hensigtsmæssigt og billigt, at det ved Siden deraf overlades Communalbestyrelserne yderligere at bringe Forholdet i Overensstemmelse med det Forhold, der bruges ved Paaligning af Skole- og Fattigvæsenets Udgifter, naar blot Forholdstallet $\frac{1}{3}$ beholdes som Grænse. Ved det af den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Thalbitzer) stillede Forslag, der findes under Nummer 103 og gaaer ud paa, at der skal tilføies Paragraphens sidste Punktum i 1ste Membrum: „dog ere Hovedgaardseierne i Henhold til § 32

fritagne for at deeltage i disse Omkostninger indtil den 1ste Januar 1865“, maa Udvalget erindre, at man ved at vedtage dette Forslag vilde komme videre, end Meningene hør være, og navnlig indrømme en større Fritagelse for Hovedgaardseierne, end den Grund, hvorpaa Fritagelsen skal bygges, hjemler; thi Meningene kan dog ikke være anden, end at Hovedgaardseierne, saalænge han har Forpligtelse til at holde Sprøite, skal være fri for Deeltagelse i de Udgifter, der foranlediges ved de Indretninger og Redskaber, hvoraf han allerede er i Besiddelse. Men der er jo adskilligt Andet f. Ex. Vandsteder og mere, som han ikke billigtvis kan fritages for at bidrage til, men som han blev fri for, hvis Endringsforslaget vedtoges. Det maatte i al Fald indskrænkes til, at han forsaavidt skulde være fri for Udgifter og at Fritagelsen tillige betingedes af, at Vedkommende stillede sin Sprøite til offentlig Disposition. Den Passus, der er foreslaaet tilføiet til Paragraphen og som findes under Nummer 104, antages at være hensigtsmæssig for at lette vedkommende Communalbestyrelse Besørgelsen af Udbetalingen, samt lette samme Reparationen og Indkrævnningen, hvorpaa de kunne have et billigt Krav. Hvad de til § 40 stillede Endringsforslag angaaer, da skal jeg ikke videre opholde mig ved det, som Udvalget har stillet under Nr. 106, som gaaer ud paa at gjøre det klart, at Vedligeholdelsen kan paahvile ogsaa Brugeren af vedkommende Sted. Det følger maaskee af sig selv, men det turde maaskee ikke være overflødig udtrykkelig at udtale det i Loven. Den Kerpelse, som er tilføiet ved Forslaget under Nr. 107 og som gaaer ud paa, at visse Steder kun skulde anskaffe to Brandspande istedetfor 4, er foranlediget ved, at man har antaget Fordringen om at anskaffe 4 Brandspande for de paagjældende Steder for at være noget for høi. Imidlertid skal jeg ikke videre lægge Vægt paa dette Punkt.